

Upseerien ampumayhdistyksen herra puheenjohtaja, herra kenraali, arvoisat kutsuvieraat

Huomenna tulee kuluneeksi tasan 90 vuotta siitä, kun Katajanokan kasinolla pidettiin yhdistyksemme perustamiskokous. Kutsu oli julkaistu sotaväen päällikön päiväkäskyssä 25/1920, jossa todettiin seuraavasti:

Kohottaakseen innostusta ampumataidon kehittämiseen maamme upseeriston keskuudessa on Helsingin garnisoonin upseeriston keskuudessa tehty ehdotus kaikki upseerit käsittävän ampumayhdistyksen perustamisesta. Oikeutan divisioonia komentamaan 2 upseeria ja jääkäriprigaadin 1 edustajan Helsingin upseerikasinolla pidettävään kokoukseen.

Kutsua oli noudattanut 15 upseeria, heidän joukossaan muun muassa

- kenrl E B Löfström Sotaväen esikunnasta
- majuri K Solin Sotaministeriöstä
- majuri L Tiainen Viipurin Rykmentistä
- majuri K L Oesch Jääkäriprikaatista
- kapteeni LW Hannelius Suomen Valkoinen Kaartista.

Edustettuina oli Helsingin ja Suomenlinnan varuskuntien lisäksi Haminan, Kuopion, Lahden Turun, Vaasan ja Viipurin varuskunnat.

Kokouksessa päätettiin, että kohottaakseen innostusta ampuma-asioihin ja kehittääkseen taitavia ampujia upseeristossa sekä helpottaakseen pyrkimystämme kehittymään ampuma- ja kivääritekniikan alalla muodostetaan Suomen Upseerien Ampumayhdistys.

Tämän päämäärän saavuttamiseksi yhdistys järjestää upseerien keskinäisiä mieskohtaisia ja joukko-osastojen välisiä kilpailuja kiväärillä ja pistoolilla sekä lisäksi kokouksia, jossa käsitellään ampuma- ja aseteknillisiä kysymyksiä.

Upseerien Ampumayhdistys jatkaa näiden tavoitteiden vaalimista edelleenkin. Onhan nykyisten sääntöjemme mukaan yhdistyksen tarkoituksena

edistää ja kehittää upseerien ampumaurheilua, ampumataitoa ja ampumaopetusta

sekä *toimia asetekniikan edelleen kehittämiseksi puolustusvoimissa.*

Yhdistyksen toiminta lähti varsin ripeästi käyntiin. Jäsenmäärä hypähti jo parissa vuodessa noin 800. Garnisoonikilpailujen järjestämiseksi perustettiin vuoden 1925 kesällä yhdistyksen ensimmäiset alaosastot seuraaville 16 paikkakunnille

Hamina, Helsinki, Hämeenlinna, Kouvola, Kuopio, Käkisalmi, Lahti, Lappeenranta, Mikkeli, Oulu, Riihimäki, Sortavala, Terijoki, Turku, Vaasa ja Viipuri. Kaikki alaosastot ovat edelleen toiminnassa, rajan taakse jääneitä lukuun ottamatta.

Merkillepantavana tunnustuksena UAY:n suorittamalle työlle upseeriston vapaaehtoisen ampumaurheilun kehittämisen hyväksi voidaan pitää sitä, että Tasavallan Presidentti P E Svinhuvud suostui vuonna 1934 yhdistyksen suojelijaksi.

Seuraavana vuonna yhdistys sai vastaanottaa Tasavallan Presidentiltä lahjoituksena kiertopalkinnon kilpailtavaksi joukko-osastojen komentajien kesken. Kiertopalkinto on ikuisesti kiertävä ja se tulee säilyttää kulloisen voittajan työhuoneessa kunniapaikalla. Tällä hetkellä kiertopalkinto on Lappeenrannassa MAASK:n johtajan eversti Markku Riittisen työhuoneessa. Seuraavan kerran siitä kilpaillaan Lahdessa puolentoista viikon päästä.

Yhdistyksen ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi kutsuttiin yhdistyksen vuosikokouksessa 24.3.1936 sotamarsalkka, vapaaherra Carl Gustav Emil Mannerheim. Yhdistyksen perustamisesta lähtien oli sen toiminta varsin lähellä Suomen Marsalkan sydäntä. Hän oli myös seuraamassa henkilökohtaisesti yhdistyksemme mestaruuskilpailuja aina, kun aika vähänkin antoi myöten.

Toiseksi kunniapuheenjohtajaksi kutsuttiin kenraaliluutnantti Hugo Viktor Österman vuonna 1962.

Nykyinen kunniapuheenjohtajamme, kenrnamaj Risto J Setälä on järjestyksessä kolmas kunniapuheenjohtaja.

Suomen sodissa 1939-1940 ja 1941-45 yhdistys menetti kaikkiaan 155 innostunutta ja uutteraa jäsentään ja ampumaurheilun ystävää. Kiitollisina säilytämme heidän velvoittavan muistonsa.

Sotavuosien jälkeen yhdistyksen jäsenmäärä on vaihdellut pääsääntöisesti 800- 1200 jäsenen välillä.

Enimmillään määrä oli vuonna 1990, jolloin oli rekisterissä kaikkiaan 1532 jäsentä.

Viime vuonna yhdistyksessä oli jäseniä yhteensä 1092, joista kadetteja 172, erikoisupseereita 35 ja puolustusvoimien siviilitehtävissä palvelevia reservin upseereita 9. Naisia heistä oli kaikkiaan 13 ja evp upseereita 152.

Kuten aiemmin tuli esille, perustettiin alaosastoja erityisesti garnisoonikilpailujen järjestelyjä varten. Varuskuntaverkoston kasvun myötä lisääntyi myös alaosastojen lukumäärä.

Vuonna 1946 perustettiin aiempien alaosastojen lisäksi Iisalmen, Immolan, Jyväskylän, Kauhavan, kokkolan, Kontiolahden, Lohjan, Loviisan, Luonetjärven, Niinisalon, Onttolan, Parolan, Porin, Raahen, Santahaminan, Savonlinnan, Seinäjoen, Tyrvään, Uusikylän ja Ähtärin alaosastot.

Enimmillään alaosastoja oli vuosina 1959-60, jolloin lukumäärä oli 38.

Puolustusvoimien organisaatiouudistukset ovat olleet viime vuosikymmeninä pienentämässä alaosastoverkoston. Samoin joillakin alueilla on pyritty seutu- tai maakunnallisiin alaosastoihin, kuten nykyiset Kainuu, Keski-Suomi, Lappi, Lounais-Suomi, Pirkanmaa ja Pohjois-Kymi. Alaosastoverkosto oli lähes puolittunut huippuvuosistaan ollen vuoden 2009 lopussa 23 kappaletta.

Garnisoonikilpailujen lisäksi ovat yhdistyksen vuosikellossa vakiinnuttaneet paikkansa sekä ilma-ase- että ruutiasemestaruuskilpailut.

Edelliset järjestetään maaliskuun aikana, joiden yhteydessä järjestetään myös yhdistyksen vuosikokous. Viime vuosina kilpailunäyttämönä on toiminut Vierumäki-Areena kansainvälistä huipputasoa olevine suorituspaikkoineen.

Ruutiasemestaruuskilpailujen perinteinen ajankohta on ollut juhannuksen alusviikko. Näin on myös tänäkin vuonna. Menneinä vuosina järjestelyvastuu oli paikallisella alaosastolla yhteistoiminnassa joukko-osastojen kanssa. Vuoden 1993 organisaatiouudistuksen yhteydessä päätettiin kilpailujen lukumäärän pienentämiseksi yhdistää yhdistysten ja Maanpuolustusalueiden mestaruuskilpailut. Ensimmäinen kokeiluvuosi oli 1992, jolloin kisat pidettiin Mikkelissä.

Maanpuolustusalueiden lakkauttamisen myötä oltiin taas uudessa tilanteessa vuonna 2008, kun puolustusvoimien kilpailukalenterista poistuivat aluemestaruuskilpailut. Vaihtoehtona oli osallistuminen joko Sotilaiden SM-kilpailuihin tai joukko-osastojen mestaruuskilpailuihin. Maastoammuntojen osalta päädyttiin näistä ensimmäiseen vaihtoehtoon, mikä todellisuudessa oli ainoa vaihtoehto kilpailujen järjestelyjen mittavuuden vuoksi. Muiden lajien ruutiasemestaruuksista kilpaillaan nyt kolmatta kertaa Lahden Hälvälässä yhdistettynä Hämeen rykmentin mestaruuskilpailuihin.

Kilpailutapahtumaan liittyen antavat yhdistyksemme mentoreiden ohjauksessa käytännön tuomarointinäyttönsä 14 UAY:n järjestämälle ammunnan tuomarikurssille osallistuvaa kadettia.

Tapahtuma onkin varsinainen win-win-win –tilaisuus.

Yhdistyksellä on varsin pitkä liitto-otteluperinne Päälystöliiton kanssa. Se alkoi jo vuonna 1946 silloisen Aliupseeriliiton aloitteesta. Lajit ovat vuosien saatossa hieman vaihdelleet. Nykyisin kisailaan maastoammunnassa sekä rynnäkkökiväärillä, pistoolilla että kiväärillä Sotilaiden Suomen mestaruuskilpailujen yhteydessä. Tänä vuonna osallistui ensimmäistä kertaa Aliupseeriliitto kolmantena järjestönä liitto-otteluun.

90-luvun loppupuolella yhdistys kutsui itsenäistyneen Viron upseerit ystävyysotteluun Hämeenlinnan. Tapahtuma on sittemmin vakiinnuttanut paikkansa järjestelyvastuun vuorotellessa. Kuusimiehisten joukkueiden kaikki jäsenet ampuvat erilliset kilpailut sekä rynnäkkökiväärillä, isopistoolilla että standardikiväärillä ja lajeittain 5 parasta tulosta huomioidaan.

Edellisen puheenjohtajamme, kenraali Jukka Pennasen aloitteesta järjestetään ensimmäinen liitto-ottelu Reserviupseeriliiton kanssa. Tapahtuma liittyy RUL:n mestaruuskilpailuihin ja se amuntaan Tyrrissä 21. elokuuta. Lajeina ovat isopistooli 30+30 ls, standardikivääri 40 ls makuu sekä kenttäammunta 10 + 10 ls. Nähtäväksi jää, muodostuuko tästä vastaavanlainen pitkäaikainen perinne kuten päälystöliiton kanssa käytävästä ottelusta on muodostunut.

Hyvät kuulijat

Upseerien Ampumayhdistys pyrkii olemaan ajassa mukana, vaikuttamaan jäsenistönsä tietämyksen kautta havaitsemiinsa epäkohtiin sekä olemaan jopa suunnannäyttäjänäkin historian velvoittamana.

Yhdistyksen hallituksessa oltiin yksimielisiä, että uudet optiset harjoitteluvälineet ovat soveltuvia myös kilpailutarkoituksiin. Niinpä jo lähes 10 vuoden ajan on yhdistyksen ilma-asemestaruuskilpailujen yhteydessä ammuttu mestaruuksista niin optisen kiväärin, optisen pistoolin kuin optisen hirven kilpailuissa. Tapahtuma muodostuu kahden päivän aikana toteutettavasta alkukilpailuista, jonka aikana voi pyrkiä parantamaan tulostaan. Alkukilpailujen perusteella valitaan finalistit loppukilpailuun. Uskomme, että tulevaisuudessa tämänkaltaiset kilpailut tulevat muidenkin järjestöjen kilpailutarjontaan.

Viime syksynä oli yhdistyksemme Puolustusvaliokunnan kuultavana aselakiuudistukseen liittyen. Evl Juhani Sillanpää oli valmistellut erinomaisen lausuntoluonnoksen hallituksen käsittelyä varten ja hän kävi sen myös valiokunnalle esittämässä.

Puheenjohtajan johdolla vierailtiin viime marraskuussa myös puolustusvoimain komentajan luona. Yhdistyksenä tuotiin esille sekä huolemme kadettien ampumakoulutuksesta ja heidän harrastusmahdollisuuksista että toiveemme puolustusvoimien tuen jatkumisesta eri järjestöille – erityisesti patruunakysymys oli tällöin esillä.

Ehkäpä tässä samassa yhteydessä voitaisiin mainita yhdistyksen ennakkoluulottomat olympiaprojektit. Näistä ensimmäinen käynnistettiin 90-luvun alkupuoliskolla tavoitteena 3 upseerin lähettäminen Atlantan olympialaisiin hakemaan viimeistä tietämystä kansainvälisistä ampumakilpailuista.

Onnistunut projekti on saanut jatkoa jokaisena olympiadina ja niinpä 3-5 upseeria on voittanut matkaliput niin Sydneyhin, Ateenaan kuin Pekingiinkin. Viimeisten valintojen yhteydessä on pyritty siihen, että lähtijöistä vähintään puolet olisi voittanut matkan kadettiaikanaan. Lajina on heillä ollut rynnäkkökivääriammunta. Parhaillaan on käynnissä Lontoo –projekti, johon ollaan myös varoja keräämässä. Saa nähdä, voittaako Henri Häkkinen

matkan Lontooseen. Hänen matkalippunsa Pekingiin meni uusjakoon Suomen edustusampumajoukkueeseen valinnan vuoksi. Toki toivomme, että vastaava tapahtuisi myös tulevien olympialaisten yhteydessä.

Aiemmin kuulimme UAY:n menestyksestä Suomen Ampumaurheiluliiton kilpailuissa. Tänä päivänä vastaava menestys saattaisi olla mahdollinen kivääriampujiemme tuomana. Häkkisen lisäksi joukkueessa ampuisi sotilaiden maailmanmestari Jussi Puustinen ja kolmas jäsen voisi olla nimeltään vaikkapa Juha Peltonen tai Matti Viljakainen.

Upseerien Ampumayhdistys katsoo menneeseen ja pohtii tulevaisuutta ideariihessä aina 5 vuoden välein juhlavuosiinsa liittyen. Näin tulee tapahtumaan myös ensi syksyllä hallituksen kokouksen yhteydessä.

Tällöin voimme mielestäni todeta, että perusedellytykset ovat nyt ja myös tulevaisuudessa kunnossa.

Upseeriston määrä opistoupseereiden poistuman myötä on kasvanut ja jatkaa edelleen lähivuodet hienoista kasvuaan. Siten potentiaalinen jäsenmäärä lisääntyy eikä uhkakuva jäsenkadosta ole näköpiirissä.

Haasteena jäsenistön osalta tulee olemaan jatkossakin, kuinka nuoremman upseeriston aika riittää ampumaharrastukselle kiivaan koulutus- ja harjoitusrytmin ohessa. Tämä on näkynyt viime vuosina heidän vähentyneenä osallistumisaktiivisuutena eri kilpailuihimme.

Tulemme varmaan kysymään itseltämme, että onko perinteinen mestaruuskilpailujen ajankohta paras mahdollinen joukkotuotantokauden harjoitukset huomioiden.

Jäsenistön lisäksi toinen yhdistysten kriittinen menestystekijä on sen käytössä olevat resurssit.

Tässä yhteydessä onkin erinomainen tilaisuus lausua mitä parhaimmat kiitokset niin

- Puolustusvoimille
- URLUS-säätiölle

- Maanpuolustuksen kannatusäätiölle
- Puolustusvoimien tukisäätiölle ja
- muille lukuisille meitä tukeneille yrityksille ja yhteisöille.

Vuonna 1937 aloitettiin ilmoistushankinta vuosikirjamme julkaisemiseen liittyen. Ensimmäisen ilmoituksen kustansi Oy Alkoholiliike Ab. Ilmoituksessa ei luonnollisestikaan mainostettu varsinaista tuotetta, vaan ALKO-pakkasnestettä.

Ilman näiden tahojen merkittävää tukea ei yhdistyksemme voisi toteuttaa tehtäväänsä tässä laajuudessaan kuin mitä se on kyennyt tekemään viimeiset vuosikymmenet. Muun muassa teimme aamupäivän kokouksessamme päätöksen kadettiaseiden saajista päättyvän kurssin osalta. Perinne, joka on jatkunut vuodesta 1961 alkaen. Ilmeisesti paikalla olevista vanhin kadettipistoolin saaja on kadetti Keijo Vesanen (1963) / kadetti-alik Seppo Lehto (1966).

Hyvät ampumaurheilun ystävät

Hyvin usein kuulemme juhlapuheissa mainittavan tai luemme ampumakilpailujen suojelijan tervehdyksestä, että henkilökohtainen ampumataito on sotilaan tärkein taito nyt ja myös tulevaisuudessa.

Me UAY:ssä olemme täsmälleen samaa mieltä.

Olemme myös vakuuttuneita siitä, että varusmiesten ampumakouluttajien henkilökohtainen ampumataito tukee merkittäväällä tavalla saavuttamaan erinomaisia koulutustuloksia. Nuoren upseerin on oltava tälläkin osa-alueella yksikkönsä kärkiosaajia.

Tämän ammattitaidon säilyttämisen puolesta tulemme tekemään työtä myös jatkossakin tehtävämme mukaisesti.

Näillä sanoilla pyydän myös henkilökohtaisesti onnitella juhlivaa yhdistystä, sen puheenjohtajaa ja jäsenistöä sekä toivottaa mitä parhainta menestystä myös tulevaisuudessa.

Kiitos

Ampumaharrastus poikkeaa monesta muusta lajista siinä, että sitä voi harrastaa jopa huipulla hyvinkin pitkään. Esimerkkejä on menestyvistä ikämiehistä ja tämänkin jälkeen sarjoja riittää aina 70-vuotiaille. Esityksiä on tehty sarjan Y80 perustamisesta mm SAL:iin kilpailuihin.

Joidenkin osalla tämä elinikäinen harrastustoiminta ulottuu myös järjestötoiminnan puolelle. Joukossamme on tänään henkilö, joka on erityisen ansiokkaasti toiminut ampumaurheilun hyväksi.

Juhani Sillanpää, pyytäisin tulemaan tänne eteen

Juhani Sillanpää on toiminut valtakunnallisena ampumaurheilun vaikuttajana yli 30 vuoden ajan. Tänä aikana on toimivuosia eri järjestöjen luottamustehtävissä kertynyt kaikkiaan yli sata. Aktiivinen järjestötoiminta ampumaurheilun saralla jatkuu edelleenkin neljässä eri liitossa ja yhdistyksessä.

Hänen toiminta ampumaurheilun saralla on laajuudessaan ja monimuotoisuudessaan vertaansa vailla. Hän on toiminut niin nuoriso- kuin aikuistenkin kouluttajana, edustusjoukkueen valmentajana, ammunnan harjoitteluvälineistön kehittäjänä, toiminut kilpailujoukkueiden johtajana sekä ammuntojen johtotehtävissä niin kotimaisissa kuin kansainvälisissä kilpailuissa, vastannut aseiden ja patruunoiden hankinnasta ja testauksesta, toiminut noin kymmenessä vapaaehtoistoimintaan pohjautuvassa seurassa ja yhdistyksessä eri tehtävissä sihteeristä puheenjohtajaan, osallistunut merkittävällä panoksellaan valtakunnallisen ampumarataoppaan kirjoitustyöhön, vastannut lukuisten ampumaratojen ympäristökatselmusten toteuttamisesta, toiminut Sisäasiainministeriön asettaman ampumaselautakunnan jäsenenä, hankkinut merkittävästi varoja eri järjestöjen toiminnan mahdollistamiseksi sekä parhaillaan on laatimassa erään yhdistyksen kotisivuja ja jäsenrekisteritietokantaa.

Arvoisat läsnäolijat. UAY:n SAL:n UL:N PV:n Sotilasampujien, Nammo Lapuna, Sakon ja Noptelin tekemän esityksen perusteella Tasavallan Presidentti on tällä päivämäärällä myöntänyt Juhani Sillanpäälle liikuntaneuvoksen arvonimen.